

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.868 van 4 juli 2002
in de zaak A. 111.218/VII-24.774.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat V. DAVID,
 kantoor houdende te 6700 AARLEN,
 Rue Francq 40

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 5 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 27 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. LAMBRICHTS, die, loco advocaat V. DAVID, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 18 juli 2001 en verklaart zich vluchteling op 23 juli 2001.

1.2. Op 2 augustus 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 5 september 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

"Geachte,

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag, bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al.2.).

De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.

U kan tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een beroep tot schorsing', eventueel bij uiterst dringende noodzakelijkheid, instellen voor de afdeling Administratie van de Raad van State 2 . Deze beroepen zijn niet opschortend.

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaarde het Russisch staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. Op 5 september 1999 vielen de Tsjetsjeense rebellen uw dorp Novolak, in Dagestan, binnen. U sloot zich bij hen aan en verdedigde uw dorp tegen de Russische

militairen. Toen de Tsjetsjeense rebellen zich uit het dorp terugtrokken, bent u met hen naar Tsjetsjenië gegaan. U hebt in een militaire basis een training gekregen en hebt gevochten in Grozny en Gudermes. In juni 2000 bent u naar Dagestan teruggekeerd, waar u opnieuw begon te werken. In november 2000 werd u gearresteerd door de politie en beschuldigd van het deelnemen aan illegale militaire activiteiten. U werd naar een gevangenis in Mahachkala overgebracht. Bij de ondervragingen daar bezweek u aan de slagen die u werden toegebracht. U bleef in het gevangenisziekenhuis tot 5 juni 2001, toen u werd vrijgekocht. Op 16 juni 2001 kreeg u een convocatietoelating om bij de aanklager te Novolak te verschijnen. U besloot niet te gaan uit schrik om weer gearresteerd te worden. U dook onder en vertrok op 13 juli 2001 uit Rusland om naar België te komen, waar u op 23 juli 2001 asiel hebt aangevraagd. U bent in het bezit van een rijbewijs, een huwelijkscertificaat, verzekeringsdocumenten van de kinderen en een convocatietoelating.

Uit een vergelijking van uw verklaringen en die van uw vrouw blijken een aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw verhaal ernstig ondermijnen. Zo verklaarde u, wat betreft de inval van de rebellen in Novolak op 5 september 1999, dat de bombardementen pas 's avonds begonnen, terwijl uw vrouw en kinderen 's morgens reeds vertrokken waren (zie CGVS p.7). Uw vrouw verklaarde op het Commissariaat-generaal echter dat de bombardementen reeds op de middag begonnen en dat ze tijdens de bombardementen en de gevechten vluchtte met de kinderen (zie CGVS p.3). U verklaarde dat de Russen pas op 7 september 1999 het dorp binnentrokken, toen de rebellen er wegtrrokken en dat ze tot dan buiten het dorp bleven (zie CGVS p.7), terwijl uw vrouw zei dat de Russen op 5 september 1999 reeds in het centrum waren (zie CGVS p.3). U verklaarde verder dat uw vrouw met de auto van uw buurman vluchtte (zie CGVS p.7), terwijl uw vrouw beweerde dat ze te voet vertrok (zie CGVS p.3). Verder verklaarde u dat u in november 2000 werd gearresteerd, dat u in de ochtend de deur opendeed en dat er vijf agenten en een man in burger binnenkwamen (zie CGVS p.1 5). Uw vrouw verklaarde echter dat u in juni 2000 werd gearresteerd, dat het in de namiddag was, dat er slechts twee agenten binnenkwamen en dat u de deur niet opendeed, maar dat ze spontaan binnenkwamen en ze aan uw vrouw vroegen waar u was, waarna uw vrouw u riep (zie CGVS p.2 en 4). U verklaarde uiteindelijk gevlucht te zijn omdat u op 16 juni 2001 een nieuwe convocatietoelating kreeg en u vreesde opnieuw gearresteerd te worden (zie CGVS p.16), terwijl uw vrouw niets over deze convocatietoelating zei op het Commissariaat-generaal, maar verklaarde dat u via uw nonkel gehoord had dat u opnieuw gezocht werd (zie CGVS p.5). U verklaarde voorts sinds 2000 een propiska te hebben in Novomekhta en daarvoor uw propiska in Chasavyurt gehad te hebben (zie CGVS p.2). Uw vrouw beweerde echter dat jullie nergens een propiska hadden, omdat jullie het als Tsjetsjenen niet zouden krijgen (zie CGVS p.2).

Daarnaast kan er ook ernstig getwijfeld worden aan uw verklaringen dat u meegestreden hebt met de Tsjetsjeense rebellen. Vooreerst moet gesteld worden dat uw verklaringen omtrent de krijgshandelingen waaraan u deelnam niet stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo verklaarde u dat u vanaf eind december 1999 tot juni 2000 Gudermes belegerde, maar dat de rebellen er niet in slaagden Gudermes in te nemen en al die tijd vanuit de buitenwijken de stad bestookten (zie CGVS p.13). Uit de informatie blijkt echter dat de rebellen in januari 2000 wel degelijk een tijdje de controle over de stad heroverden (bron: <http://radio-canada.ca/nouvelles/dossiers/tchétchénie>). U verklaarde tevens dat Grozny werd ingenomen door de Russen, nadat u in Dagestan terugkeerde in juni 2000 (CGVS p. 11), terwijl uit de informatie blijkt dat Grozny reeds in februari 2000 volledig werd ingenomen door de Russen (bron: SWB-BBC, SU/3757 B/7, 7 februari 2000). Daarnaast is het merkwaardig dat u de naam van de basis waar u verbleef en uw opleiding kreeg niet kent (zie CGVS p. 8), dat u niet weet welke functie Shamil Basaev precies heeft, afgezien van het feit dat u vermoedt dat het een generaal is (zie CGVS p. 10). Het is ook merkwaardig dat u slechts een beperkte kennis hebt van Grozny. Zo verklaarde u dat de Russen in de buitenwijken van Grozny zaten, toen u er aankwam om het te helpen verdedigen. U kunt echter geen buitenwijken van Grozny opnoemen (zie CGVS p. 11). Het is bijzonder onaannemelijk dat iemand die Grozny moet verdedigen tegen de oprukkende vijand deze niet weet te situeren. Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw activiteiten bij de Tsjetsjeense rebellen, waardoor

er ook geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die daaruit zouden voortgekomen zijn.

Gelet op het voorgaande kan in hoofde van u geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden vastgesteld. De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten (een rijbewijs, een huwelijkscertificaat, verzekeringsdocumenten van de kinderen en een convocatie) wijzigen hetgeen hiervoor gezegd niet. De convocatie toont niet aan om welke reden u geconvoceerd was en kan bijgevolg de tegenstrijdigheden niet weerleggen. De andere documenten tonen enkel uw identiteit aan."

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt:

"A. Premier Moyen.

Pris de la violation du principe général de droits de la défense;

En ce que le requérant n'a pu bénéficier d'un interprète dans sa langue laternelle, la langue tchéchène, alors qu'il en avait fait expressément la demande;

Qu'étant donné que la langue tchéchène n'est pas reprise dans la liste officielle du Commissariat Général, le requérant a été assistée d'un interprète russe;

Que le requérant ne maîtrise absolument pas la langue russe, dont il n'a que très peu de notions;

Que cette situation a particulièrement angoissé le requérant, qui très souvent n'a pas compris le sens des questions qui lui étaient posées;

Que l'interprète qui assistait le requérant a immanquablement du se rendre compte des importantes lacunes de cette dernière dans le cadere de son audition;

Que comme le souligne fort justement S. SAROLEA ("La défense du candidat réfugié", in RDE, n/ 90, 1996, p. 584), "Sans aucunement mettre en cause la compétence et le sérieux du travail effectués par les services du Commissariat Général, il s'impose d'admettre qu'humainement, une erreur est possible, notamment après de longues heures d'audition";

Qu'en l'espèce, il s'imposait au Commissariat Général que la requérante soit assistée d'un interprète tchéchène, et non russe, qui aurait pu traduire les questions dans la langue maternelle du requérant;

Que manifestement, les droits de la défense ont été bafoués;"

2.1.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken zijn asielrelaas uitgebreid heeft kunnen uiteenzetten zonder dat er sprake was van taalproblemen; dat het beroepschrift dat hij indiende tegen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken in het Russisch was opgesteld; dat tijdens het verhoor van de Commissaris-generaal verzoekster eveneens uitgebreid zijn vluchtmotieven heeft uiteengezet, zonder dat verzoeker enig voorbehoud maakte met betrekking tot het gebruik van het Russisch; dat verzoeker bovendien nalaat concreet aan te geven waar zijn belangen werden geschaad door het gebruik van een Russische tolk; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat als volgt luidt:

"Pris de la violation de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980, et des dispositions de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs,

En ce que la décision conclut que la demande du requérant est frauduleuse;

Que la partie adverse se base sur des contradictions lesquelles ne sont qu'apparentes et non déterminantes;

Que premièrement, les prétendues contradictions relevées par la partie adverse résultent exclusivement du fait que le requérant n'a pas été assisté d'un interprète tchéchène, mais russe, alors qu'il n'a que peu de notions de cette langue;

Que le requérant conteste formellement avoir tenu les propos repris dans la décision querrellée;

Que le Commissariat Général ne pouvait dès lors valablement fonder sa décision sur des réponses données par le requérant qui n'avait pas compris le sens des questions;

Attendu que deuxièmement, comme indiqué ci-avant, le requérant, lors de sa détention à la prison de malachkala, a fait l'objet d'interrogatoires « musclés », au cours desquels il a reçu des coups d'une rare violence, ayant nécessité son hospitalisation durant plusieurs mois;

Que compte tenu de ces maltraitements, du traumatisme que le requérant a subi, il n'est guère surprenant que ce dernier ait parfois quelques difficultés à se remémorer les événements chronologiquement et avec exactitude et précision;

Attendu qu'il résulte de ce qui précède que la décision querrellée n'est pas adéquatement motivée;

Attendu que troisièmement, concernant les prétendues contradictions relevées par le Commissariat Général, le requérant tient à apporter les précisions suivantes:

1. Que concernant les événements du 5 septembre 1999, le requérant confirme que son village, novolak, a été encerclé par les troupes russes, et que les tirs ont commencé dès 5 heures du matin;

Que c'est à ce moment là qu'il a rejoint les rebelles tchéchènes, laissant sa femme et ses enfants à la maison;

Que la plupart des civils ont été évacués du village dans la matinée, et que le requérant ayant quitté son épouse tôt dans la matinée, ignore à quel moment précisément cette dernière et ses enfants ont quitté le village;

Que dans son esprit, elle aurait du quitter novolak dans la matinée, comme la majorité des civils;

Que certes, si l'épouse du requérant a quitté novolak dans l'après-midi, les tirs et les combats avaient déjà commencé, mais les bombardements à proprement parlé, n'ont débuté fin de journée, avant que la nuit ne tombe;

2. Que le requérant confirme que c'est dans la nuit du 6 au 7 septembre 1999 que les rebelles tchéchènes ont quitté le village de novolak;

Que ce n'est donc que le 7 septembre 1999 que les troupes russes sont rentrées dans le village;

3. Que le requérant conteste formellement avoir déclaré que son épouse aurait quitté novolak avec la voiture de son voisin, dans la mesure où absent au moment du départ de sa femme et de ses enfants, il ignore les circonstances de celui-ci;

4. Que le requérant confirme qu'en novembre 2000, alors qu'il était retourné au Daghestan, il y a été arrêté par la police;

Que 5 agents de police et un homme en civil sont venus le chercher à son domicile, pour ensuite le transférer à la prison de malachkala;

5. Que le requérant reconnaît avoir été en possession d'une « propiska » à Chasavyurt avant 1995;

Qu'en 1995, il a obtenu ce document à novolak;

Qu'il conteste avoir été en possession d'un tel document après son séjour en Tchétchénie;

6. Que le requérant confirme que la ville de Grozny est retombée aux mains des Russes en janvier-février 2000, contestant ainsi avoir déclaré que Grozny avait été prise par les Russes en juin 2000;

7. Qu'enfin, le requérant a participé à une opération militaire à Grozny durant une seule semaine en hiver 2000;

Qu'il est dès lors tout à fait compréhensible qu'il n'ait pu citer des faubourgs de Grozny dans la mesure où il n'y est resté qu'une semaine;

Qu'il convient également de souligner que le requérant a rejoint les rebelles tchéchènes spontanément et volontairement;

Qu'au sein des brigades rebelles, il n'avait qu'une fonction subalterne;"

2.2.2. Overwegende dat, wat het eerste onderdeel betreft, verzoeker noch zijn echtgenote voor het Commissariaat-generaal melding hebben gemaakt van taalproblemen;

dat de bestreden beslissing derhalve steun kon vinden in de verklaringen van beide echtgenoten; dat, wat het tweede onderdeel betreft, verzoekers traumatische ervaringen op zich niet volstaan om zonder meer alle tegenstrijdigheden, die niet enkel op data betrekking hebben, in verzoekers relaas te rechtvaardigen; dat verzoeker enkel zijn versie van de feiten herhaalt zonder aannemelijk te maken waarom de in de bestreden beslissing opgenomen tegenstrijdigheden niet afdoende zijn; dat deze tegenstrijdige verklaringen echter terug te vinden zijn in de nota's genomen naar aanleiding van verzoeksters interview op het Commissariaat-generaal; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli tweeduizend en twee, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
de H. C. VERHAERT,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

M.-R. BRACKE.